

Stafet

– roman om den moderne utopi og dens forudsætninger

- af Thyge Christensen
- kan lånes på bibliotekernes eReolen, lige som den kan købes via nettet. Der findes en lille film om bogen på YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=42EDLU5Sj3Q>
- ISBN 978-87-971451-0-4
- anmeldt af Kristian Katholm Olsen, *cand.mag. i litteraturhistorie og samfundsfag*.

Er der for mange litterære dystopier – er der for mange dystre bud på den fremtid, vi har i vente? Thyge Christensen kommer i sin ”Stafet” med et bud på en for forfatteren ønskelig samfundsudvikling, hvor der bliver taget hånd om de store udfordringer, der viser sig på både lokalt og globalt plan.

Det er på mange måder ønskværdigt, at der her kommer en roman, hvor der tænkes positivt i dens bud på fremtidens verden og den fremtidige samfundsudvikling, der kommer til at ligge i naturlig forlængelse af den udvikling, samfundet historisk set har undergået. Man bliver hurtigt bevidst om, at man i ”Stafet” ikke kan lave en klar adskillelse mellem fiktion og virkelighed, da beskrivelserne af samtiden er tro over for de faktuelle historiske begivenheder.

”Stafet” består af en lang række selvstændige tekster skrevet af forskellige personer, men hvor alle har en familiær tilknytning til hinanden – fx er den første tekst skrevet i 1894 af Emil, som også er forfatter til en tekst en årrække senere, hvorefter stafetten gives videre til sønnen Karl, der skriver i 1956. Stafetten ender efter mange forskellige familiære bidrag i 2070, hvor karakteren Thyge runder romanen af med sine betragtninger. Fællestrækkene ved teksterne er beskrivelser af personlige forhold, men hovedsagelig med en kobling til det omkringliggende samfunds udvikling.

Alt i alt kommer disse beskrivelser til samlet set at fungere som argumentation for, hvorfor samfundet vil udvikle sig i den retning, som forfatteren mener, det vil gøre.

Der er flere steder fortællinger med egen overskrift tilknyttet teksterne, fx ”Mod strømmen”. I disse situationer opstår der imidlertid forvirring, for hvilken relation har fortællingen til det foregående? En introduktion til fortællingen vil være på sin plads og gøre, at man som læser ikke føler, at man taber tråden for en stund. Det er normalt fint, at man ikke får alle detaljer serveret, og nogle gange selv må gennemskue ud fra sammenhængen, hvordan to indbyrdes umiddelbart forskellige dele af et værk har relation til hinanden. Det ville dog være fordelagtigt i dette tilfælde at vide dette med det samme eller i hvert fald hurtigt, så der er en klar følelse af kronologi og af hvilke personer, der er hovedpersoner i fortællingen.

Det at forfatteren benytter sig af en stil med en masse selvstændige tekster er et rigtig fint og kreativt valg. Det er ikke en særlig hyppigt brugt struktur, men fungerer fint, når der er spring i tid som i dette tilfælde. Det er ikke en roman, der som sådan har en speciel aldersmæssig målgruppe, men hvis man interesserer sig for og elsker at diskutere samfundsudviklingen, kan ”Stafet” stærkt anbefales. Det er uafhængigt af, om du skulle være enig eller uenig i de ideologiske standpunkter, der præsenteres.

Thyge Christensen lægger med ”Stafet” op til debat, og hvor er det klædeligt, at der også kommer visioner for fremtiden på den litterære scene, hvor der udtrykkes håb om, at de gigantiske udfordringer, der findes bl.a. på klimaområdet, kan løses.